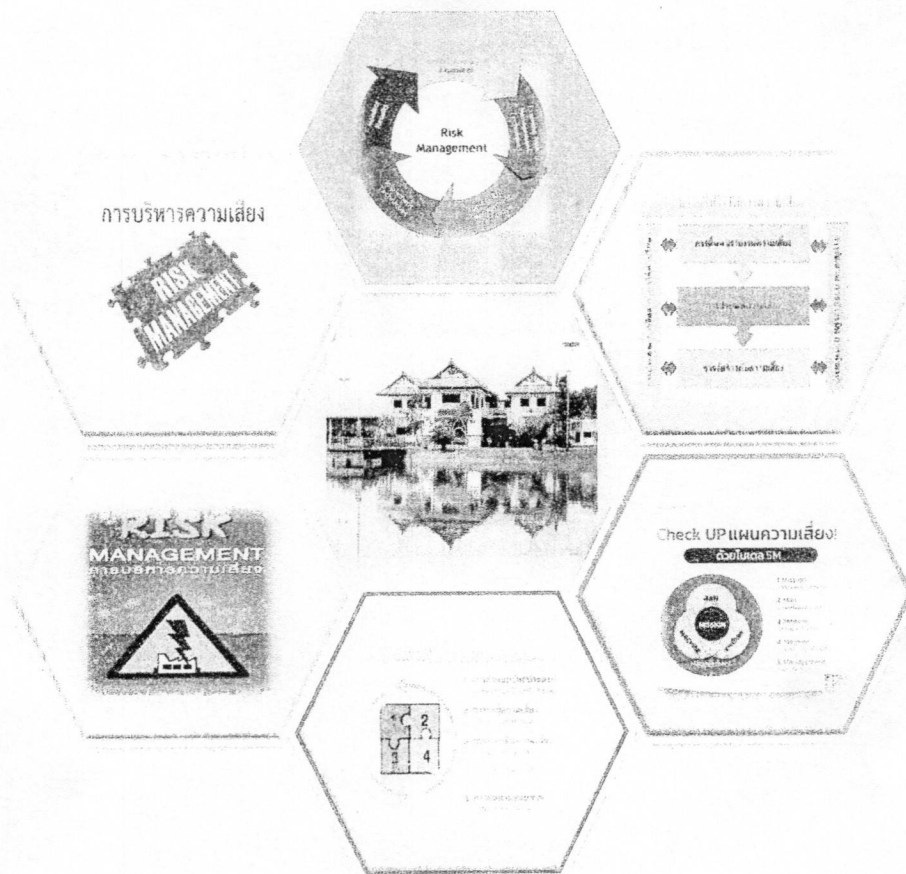

องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย
อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

๔.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ความเสี่ยง (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (๒)	ระดับ ความเสี่ยง (๓)	ประเภทความเสี่ยง (๔)	มาตรการการดำเนินการ จัดการความเสี่ยง/แนว ทางการแก้ไข (๕)	ระยะเวลา ดำเนินการ (๖)	ผู้รับผิดชอบ (๗)
๑. ระบบการปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ไม่เสถียรการทำงานไม่ต่อเนื่อง แลไฟฟ้ดับเป็นประจำ	ปัจจัยภายนอก ระบบคอมพิวเตอร์ไม่เสถียรและซ้ำ อีกทั้งระบบไฟฟ้ในสำนักงานดับ อยู่เป็นประจำ ทำให้การปฏิบัติงาน ไม่ต่อเนื่อง	๑๖	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. กำกับสร้างให้เจ้าหน้าที่ศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับงาน ที่ตนเองได้รับผิดชอบ ๒. ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรม อย่างต่อเนื่อง	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองคลัง
๒. มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ที่ดินแล้วไม่ แจ้งให้ อบต.ทราบ	ปัจจัยภายนอก ผู้เสียภาษีไม่แจ้งการเปลี่ยน กรรมสิทธิ์ให้ อบต.ทราบ	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. อบต.บุละบูโยมีข้อมูล/ฐาน ข้อมูลเสียภาษีที่เป็นปัจจุบัน	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองคลัง
๓. การจัดทำแผนที่ภาษี แจ้งให้ อบต.ทราบ ปฏิบัติงานโดยตรง	ปัจจัยภายนอก ข้อมูลผู้เสียภาษีที่ส่งมาปัจจุบัน ไม่มีข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนและ ไม่ได้ความร่วมมือนอกจากฝ่ายท้องถิ่น	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. ทำหนังสือแจ้งแจ้งประชาชนสัมพันธ์ กำหนดการออกสำรวจข้อมูลภาค สนาม มัสยิด ฯลฯ	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองคลัง
๔. ข้อมูลทะเบียนพัสดุไม่เป็นปัจจุบัน และไม่ได้อง่ายต่อเนื่อง	ปัจจัยภายใน เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามแผน/ โครงการตามที่กำหนดไว้ เนื่องจาก มีปริมาณงานจำนวนมาก	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. กำกับให้เจ้าหน้าที่ต้องคุมพัสดุ เป็นปัจจุบันและดูแลทรัพย์สิน เป็นระเบียบเรียบร้อยสามารถนำ มาใช้งานได้ทันทีเมื่อต้องการ	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองคลัง

๔.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลบุไฉญ อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ความเสี่ยง (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (๒)	ระดับ ความเสี่ยง (๓)	ประเภทความเสี่ยง (๔)	มาตรการดำเนินการ จัดการความเสี่ยง/แนว ทางการแก้ไข (๕)	ระยะเวลา ดำเนินการ (๖)	ผู้รับผิดชอบ (๗)
๓. ประชาชนเข้าร่วมการประชุม ประชาชนหมู่บ้านเพื่อจัดทำแผน พัฒนาท้องถิ่นน้อยมากเมื่อเปรียบ เปรียบเทียบกับสัดส่วนของประชากร /ครัวเรือนทั้งหมด	ปัจจัยภายนอก ประชาชนเข้าร่วมการประชุม ประชาชนหมู่บ้านเพื่อจัดทำแผน พัฒนาท้องถิ่นน้อยมากเมื่อเปรียบ เทียบกับสัดส่วนของประชากร/ ครัวเรือนทั้งหมด	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	ประชุมชี้แจงผ่านกิจกรรมที่ ลงพื้นที่ให้ประชาชนตระหนักเห็น ความสำคัญของการมีส่วนร่วมใน การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	สำนักปลัด
๔. เกิดความคิดเห็นต่าง ระหว่าง บุคคลบางกลุ่มในพื้นที่	ปัจจัยภายนอก ประชาชนในพื้นที่มีความคิดต่าง ทำให้เกิดความขัดแย้ง	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. จัดโครงการปกป้องสถาบันชาติ พระมหากษัตริย์ ๒. จัดกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ของคนทุกกลุ่มในตำบล	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	สำนักปลัด
๕. ขาดเจ้าพนักงานป้องกันและ บรรเทาเห่าสาธารณภัยที่ ปฏิบัติงานโดยตรง	ปัจจัยภายนอก ขาดผู้รับผิดชอบโดยตรงด้าน สาธารณภัย	๙	ด้านการดำเนินงาน ด้านบุคลากร	๑. มีการจัดทำคำสั่งแบ่งงาน มอบหมายหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ๒. มีการออกคำสั่งจัดชุดปฏิบัติการ เวรยามเตรียมความพร้อมเผชิญเหตุ สาธารณภัย ตลอด ๒๔ ชั่วโมง	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	สำนักปลัด

๔.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูญ อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ความเสี่ยง (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (๒)	ระดับ ความเสี่ยง (๓)	ประเภทความเสี่ยง (๔)	มาตรการการดำเนินงาน/ จัดการความเสี่ยง/แนว ทางการแก้ไข (๕)	ระยะเวลา ดำเนินการ (๖)	ผู้รับผิดชอบ (๗)
๑. รถยนต์ส่วนบุคคลต้องใช้พนักงานในการลงพื้นที่และรับ ส่งเอกสารเป็นประจำทุกวัน และงานติดต่อบริษัทต่างๆ พนักงานขับรถ ความเรียบร้อย พร้อมใช้งานเสมอ	ปัจจัยภายใน พนักงานขับรถยนต์ไม่ค่อยทำตาม เจ้าหน้าที่เวลาที่มีการปฏิบัติงานนอกพื้นที่เท่าที่ควร	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. ผู้บริหารได้กล่าวตักเตือนและ ให้พนักงานขับรถทุกคนรับผิดชอบ บำรุงดูแลรักษารถยนต์แต่ละคัน ให้มีสภาพดีสามารถใช้งานได้อย่าง เสมอ หากเกิดเหตุชำรุดเสียหายให้ แจ้งผู้ดูแลซ่อม และติดตาม ต่อทะเบียนและตรวจสอบสภาพ รถเพื่อให้สามารถใช้งานได้ ๑. หน่วยงานงานราชการ และ สมาชิกในพื้นที่ เพื่อตรวจสอบการมี ชีวิตของผู้ได้รับเบี้ยยังชีพ ๒. จัดทำแผนพบปะประชาสัมพันธ์ให้ ความรู้เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพ	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	สำนักปลัด
๒. ผู้รับเงินสงเคราะห์เปลี่ยนแปลง วัน เดือน ปี เกิด โดยไม่แจ้งให้ องค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูญ ทราบ	ปัจจัยภายนอก ญาติไม่มาแจ้งกรณีการเสียชีวิตและ การย้ายที่อยู่ ทำให้การจ่ายเงิน เกิดความเสียหายต่อภาครัฐ	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. หน่วยงานงานราชการ และ สมาชิกในพื้นที่ เพื่อตรวจสอบการมี ชีวิตของผู้ได้รับเบี้ยยังชีพ ๒. จัดทำแผนพบปะประชาสัมพันธ์ให้ ความรู้เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพ	๑-Oct-๖๒ - ๓๐ ก.ย. ๖๓	สำนักปลัด

๔.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ความเสี่ยง (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (๒)	ระดับ ความเสี่ยง (๓)	ประเภทความเสี่ยง (๔)	มาตรการดำเนินการ จัดการความเสี่ยง/แนว ทางการแก้ไข (๕)	ระยะเวลา ดำเนินการ (๖)	ผู้รับผิดชอบ (๗)
๑. การควบคุมโรคติดต่อ บางครั้งการพ่นหมอกควันกำจัด ยุงลายทำได้ไม่ทั่วถึง เนื่องจาก พื้นที่การปฏิบัติงานมีความเสี่ยง	ปัจจัยภายนอก สภาพแวดล้อมของหมู่บ้าน มีกลิ่นเหม็นจากท่อต่อแหล่งเพาะ พันธุ์ลูกน้ำยุงลายหรือสัตว์ที่เป็น อันตรายต่อคน	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	จัดกิจกรรมณรงค์และอบรมให้แก่ ประชาชนให้ทราบถึงวิธีการป้องกัน และการกำจัดทำลายแหล่ง เพาะพันธุ์ยุงลายตามแหล่ง ๑๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองสาธารณสุข
๒. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร รวมทั้งปัญหาสภาพแวดล้อมในพื้นที่	ปัจจัยภายนอก การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่ม อย่างรวดเร็ว และมีผู้ขายยาเสพติด อยู่ในพื้นที่ รวมถึงปัญหาภายใน ครอบครัว	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. จัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และ ความเข้าใจในงานด้านยาเสพติด ๒. ประสานเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ทั่วถึงและ รวดเร็ว ๓. จัดฝึกอบรมให้ความรู้ถึงโทษ ของยาเสพติด	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองสาธารณสุข
๓. การจัดเก็บขยะมูลฝอย เป็นการเสี่ยงต่อการเกิดโรค หากมีการจัดเก็บไม่ดี และ ประชาชนยังมีความรู้การ แยกขยะขยะเท่าที่ควร	ขยะมูลฝอยและขยะ อินทรีย์ปะปนกับมูลฝอย ทั่วไปทำให้เกิดการหมัก หมวนเป็นแก๊สเรือนกระจก และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	๑. ประชาสัมพันธ์ณรงค์ และอบรมให้ความรู้แก่ ประชาชนในการคัดแยกขยะ มูลฝอยในครัวเรือน	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองสาธารณสุข

๔.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ความเสี่ยง (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (๒)	ระดับ ความเสี่ยง (๓)	ประเภทความเสี่ยง (๔)	มาตรการดำเนินการ จัดการความเสี่ยง/แนว ทางการแก้ไข (๕)	ระยะเวลา ดำเนินการ (๖)	ผู้รับผิดชอบ (๗)
๑. งานการบริหารจัดการด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของ ศพด.	ปัจจัยภายใน บุคลากรที่รับผิดชอบด้านพัสดุและด้านการเงินและบัญชี เป็นพนักงานจ้างของกองการศึกษา	๙	ด้านการดำเนินงานงบประมาณ	กำหนดให้เมื่อเครือข่ายพี่เลี้ยง ซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดเดียวกัน ตรวจสอบเป็นที่ปรึกษาเพื่อให้งานการเงินและพัสดุผิดพลาดน้อยลง	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองการศึกษา
๒. ข้อมูล จำนวนเด็กนักเรียน ลำช้า และการติดตามทวงถามให้รายงาน การใช้เงินอุดหนุนเป็นไปได้ลำช้า และผิดพลาดไม่เป็นไปตามแบบที่ให้	ปัจจัยภายนอก ทางโรงเรียนได้ส่งรายงานข้อมูลเด็ก ลำช้า	๙	ด้านการดำเนินงานงบประมาณ	ให้โรงเรียนตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบรายชื่อนักเรียนว่ามีตัวตนอยู่จริง และรายงานผลเพียงตัวเลขมาให้ อบต.ทราบ เพื่อนำข้อมูลเข้าระบบสารสนเทศต่อไป	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองการศึกษา
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบุละบูโยมีบุคลากรที่ไม่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลทำให้ขาดทักษะด้านการเรียน การสอน	ปัจจัยภายนอก ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านการประณว้ย	๙	ด้านการดำเนินงานด้านบุคลากร	ส่งผู้ช่วยดูแลเด็กเข้ารับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองการศึกษา

๔.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ความเสี่ยง (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (๒)	ระดับ ความเสี่ยง (๓)	ประเภทความเสี่ยง (๔)	มาตรการดำเนินการ จัดการความเสี่ยง/แนว ทางการแก้ไข (๕)	ระยะเวลา ดำเนินการ (๖)	ผู้รับผิดชอบ (๗)
	ปัจจัยภายนอก อุปกรณ์ไฟฟ้าได้รับความเสียหาย จากฝีมือมนุษย์	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	จัดสรรงบประมาณให้ สอดคล้องกับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ ทันสมัย มีอายุการใช้งานได้ นานยิ่งขึ้น และกำกับให้ผู้นำ ชุมชนดูแลอีกทางหนึ่ง	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองช่าง

๔.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งแยง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ความเสี่ยง (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (๒)	ระดับ ความเสี่ยง (๓)	ประเภทความเสี่ยง (๔)	มาตรการดำเนินการ จัดการความเสี่ยง/แนว ทางการแก้ไข (๕)	ระยะเวลา ดำเนินการ (๖)	ผู้รับผิดชอบ (๗)
๑. อุปกรณ์ไฟฟ้า เกิดความเสียหาย จากฝีมือมนุษย์	ปัจจัยภายนอก -เกิดจากการทำลายจากฝีมือมนุษย์ และการเสื่อมสภาพตามการใช้งาน -เกิดจากภัยพิบัติจากธรรมชาติ	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	จัดสรรงบประมาณให้ สอดคล้องกับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ ทันสมัย มีอายุการใช้งานได้ นานยิ่งขึ้น และกำกับให้ผู้นำ ชุมชนดูแลอีกทางหนึ่ง	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองช่าง
๒. ถนนในเขตตำบลโป่งแยง ขึ้นทะเบียนจากกรมทางหลวง ยังไม่ครบ ทำให้การของงบประมาณ หน่วยงานภายนอกมีข้อจำกัด	ปัจจัยภายนอก -ข้อจำกัดในการก่อสร้าง จากกรม ทางหลวง ปัจจัยภายใน -ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ร่วมดูแลรักษาสาธารณสมบัติของ หมู่บ้าน	๙	ด้านการดำเนินงาน งบประมาณ	สำรวจข้อมูลถนนและสภาพ ถนน ในเขตตำบลโป่งแยง เพื่อขึ้นทะเบียนกับกรมทางหลวง -กำกับ ให้คำชี้แนะผู้นำ ชุมชน/ประชาคมหมู่บ้านให้รู้ บทบาทหน้าที่ของตนเองใน การช่วยสอดส่องดูแลงาน ก่อสร้างในพื้นที่ของตนเองอีก ทางหนึ่ง	๑ ต.ค. ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕	กองช่าง

๔.๓ การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง		
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘) (๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านเสริมสร้าง สันติสุขอย่างยั่งยืน	๑. การป้องกันและรักษา ความสงบเรียบร้อย ๒. เกิดการเสริมสร้างการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	๑. การป้องกันและรักษา ความสงบเรียบร้อย ๒. เกิดการเสริมสร้างการ ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	ปัจจัยภายใน เจ้าหน้าที่รักษาความสงบ มีไม่เพียงพอ	ด้านการดำเนินงาน ด้านบุคลากร	๓	๓	๙
			ปัจจัยภายนอก ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการ ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	ด้านการดำเนินงาน	๔	๔	๑๖
			ปัจจัยภายใน ขาดบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ด้านนี้โดยตรง	ด้านการดำเนินงาน	๔	๔	๑๖

๔.๓ การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์			กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง		
• (๑)		โอกาส (๖)					ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความ เสี่ยง (๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑. สนับสนุนให้มีระบบ สาธารณูปโภค ๒. การก่อสร้างปรับปรุง แหล่งน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภค ๓. การพัฒนาโครงสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซม ทางเท้า ถนน และ สะพาน	๑. การควบคุมงานก่อสร้าง ล่าช้า ๒. การซ่อมบำรุง ระบบประปา ๓. การก่อสร้างถนน	ปัจจัยภายนอก ก่อสร้างที่อยู่ในช่วงฤดูฝน ปัจจัยภายใน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้าน วิศวกรรม (ผู้ที่มีใบ อนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชา ชีพวิศวกรรม เป็นผู้ลงนาม และตรวจสอบโครงการ ปัจจัยภายใน บุคลากร และเครื่องมือ เครื่องจักรไม่เพียงพอ ปัจจัยภายนอกถนน ในพื้นที่ อบต.บุโละ ปุ๋ยขึ้นทะเบียนจากกรม ทางหลวงยังไม่ครบ ปัจจัยภายใน ขาดการประชาสัมพันธ์	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ ด้านการดำเนินงาน ด้านกฎหมาย	๓ ๔	๓ ๔	๙ ๑๖	๒ ๒	

๔.๓ การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง		
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง ระดับความเสี่ยง (๘) (๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการคลัง	๑. การพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมอาชีพ ๒. การพัฒนาด้านการคลัง	๑. การส่งเสริมอาชีพ แก่ชุมชน ไม่มีการส่งเสริม อาชีพอย่างต่อเนื่อง ๒. ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ไม่เสถียร การทำ การปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง ไฟฟ้าดับเป็นประจำ ๓. การพัฒนาการจัดเก็บ รายได้ (การจัดทำแผนที่ ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน)	ปัจจัยภายนอก การตั้งกลุ่มอาชีพในตำบล ปุละปุเีย ไม่สามารถ รวมตัวได้ ขาดการบริหาร จัดการด้านการรวมกลุ่ม	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ	๓	๓	๙ (๘) (๙)
			ปัจจัยภายนอก ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ไม่เสถียร ไฟฟ้าดับ	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ	๔	๔	๑๖ (๘) (๙)
			ปัจจัยภายใน การจัดทำแผนที่ภาษี เรื่องของการจัดทำแผนที่ แม่บทไม่สมบูรณ์ ไม่เป็น ปัจจุบัน	ด้านการดำเนินงาน	๓	๓	๙ (๘) (๙)

๔.๓ การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง		
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘) ลำดับความเสี่ยง (๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการเมือง การปกครองและการ บริหาร	๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชน ๒. การพัฒนาด้านการบริหาร	๑. ประชาชนเข้าร่วมการ ประชุมประชาคมหมู่บ้าน เพื่อจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่นน้อยมากเมื่อ เปรียบเทียบกับสัดส่วน ประชากร/ครัวเรือนทั้ง หมด และการเสนอโครง การ/กิจกรรมมีในแผน พัฒนาท้องถิ่นมีจำนวน มากทำให้แผนพัฒนา ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ๒. รถยนต์ส่วนบุคคลต้องใช้ พนักงานในการลงพื้นที่ รับ-ส่งเอกสารเป็น ประจำทุกวัน และควบคุม ดูแลเข้มไม่รัดกุม	ปัจจัยภายนอก การตั้งกลุ่มอาชีพในตำบล ปุโละปุโย ไม่สามารถ รวมตัวได้ ขาดการบริหาร จัดการด้านการรวมกลุ่ม	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ	๓	๓	๙ ๒
			ปัจจัยภายใน ผู้บริหารได้กล่าวตักเตือน และให้พนักงานขับรถ ทุกคนรับผิดชอบและ บำรุงรักษาให้อยู่ใน สภาพการใช้งานอยู่เสมอ	ด้านการดำเนินงาน	๓	๓	๙ ๒

๔.๓ การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง		
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและสังคม	๑. การส่งเสริมการศึกษา ๒. การส่งเสริมส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมสาธารณสุข ๔. พัฒนากีฬาและนันทนาการ ๕. ส่งเสริมสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ๖. ส่งเสริมการเกษตรและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	๑. การจัดเก็บขยะมูลฝอย เป็นการเสี่ยงต่อการเกิด โรค หากมีการจัดเก็บ ที่ไม่ดี ๒. การป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด	ปัจจัยภายนอก ขยะมูลฝอยและขยะ อินทรีย์ปะปนกับมูลฝอย ทั่วไปทำให้เกิดการหมัก หมนเป็นแก๊สเรือนกระจก และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ เชื้อโรค	ด้านการดำเนินงาน	๓	๓	๙
			มีการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดในเด็กและ เยาวชนประชาชนไม่ให้ ความร่วมมือในการแจ้ง เบาะแสของผู้ค้าและผู้เสพ		๔	๔	๑๖

๔.๒ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนา ด้านเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน	๑.การป้องกันและรักษาความสงบ เรียบร้อย ๒.เกิดการสร้างการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย	๑.การป้องกันและรักษาความสงบ เรียบร้อย ๒.เกิดการสร้างการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	ปัจจัยภายใน - เจ้าหน้าที่รักษาความสงบมีไม่ เพียงพอ ปัจจัยภายนอก - ขาดวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย - เหตุการณ์ความไม่สงบ ๓ จังหวัด ชายแดนใต้ ปัจจัยภายใน - ขาดบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านนี้ โดยตรง	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ

๔.๒ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	๑.สนับสนุนให้มีระเบียบสาธารณูป โภค ๒.การก่อสร้างปรับปรุง แหล่งน้ำเพื่อ อุปโภค บริโภค ๓.การพัฒนาโครงสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซม ทางเท้า ถนน และ สะพาน	๑.ถนนในเขตตำบลบุละบูโย ขึ้นทะเบียนจากกรมทางหลวงยัง ไม่ครบ ทำให้การของบประมาณ จากหน่วยงานภายนอกมีข้อจำกัด	ปัจจัยภายนอก - ข้อจำกัดในการก่อสร้าง จากกรม ทางหลวง ปัจจัยภายใน - ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนร่วมดูแลรักษาสาธารณ สมบัติของหมู่บ้าน	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ
		๒.การซ่อมบำรุงของกิจการ ระบบประปา	ปัจจัยภายนอก - ข้อจำกัดงบประมาณในการซ่อม แซมระบบประปาที่ชำรุดเสียหาย ปัญหาขาดแคลนน้ำ	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ
		๓.อุปกรณ์ไฟฟ้าเกิดความเสียหาย ตามอายุการใช้งาน	ปัจจัยภายนอก - เกิดจากการทำลายจากฝีมือมนุษย์ และการเสื่อมสภาพตามการใช้งาน - เกิดจากภัยพิบัติจากธรรมชาติ	ด้านการดำเนินงาน

๔.๒ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาต้น การเมืองการปกครองและการ บริหาร	๑.การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	๑.ประชาชนเข้าร่วมการประชุม ประชาคมหมู่บ้านเพื่อจัดทำแผน พัฒนาท้องถิ่นน้อยมาก เมื่อ เปรียบเทียบกับสัดส่วนของ ประชากร/ครัวเรือน ทั้งหมด และการเสนอโครงการ/กิจกรรม มีแผนพัฒนาท้องถิ่นมีจำนวน มากทำให้แผนพัฒนาท้องถิ่นไม่มี ประสิทธิภาพ	ปัจจัยภายนอก - ระเบียบ กฎหมาย มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ปัจจัยภายใน - โครงการ/กิจกรรม ในแผนพัฒนา ท้องถิ่นมีจำนวนมาก ทำให้แผน พัฒนาท้องถิ่นไม่มีประสิทธิภาพ	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ
	๒.การพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานส่วน ท้องถิ่น และลูกจ้าง	นโยบาย และวิสัยทัศน์ ของผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิก สภาฯ ไม่ชัดเจน	ปัจจัยภายนอก - ชาวชนบทประจำไม่สามารถ เข้าร่วมโครงการเมืองได้ ปัจจัยภายใน - พนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง ไม่มีอำนาจในการต่อรองกับนักการ เมืองเท่าที่ควร	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ

๔.๒ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนากำหนดเศรษฐกิจการค้าและการท่องเที่ยว	๑.ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าและการท่องเที่ยว ๒.พื้นที่ตำบลโป่งน้ำร้อน มีการพัฒนาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ	๑.การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ	ปัจจัยภายนอก การตั้งกลุ่มอาชีพในตำบลโป่งน้ำร้อน ไม่สามารถรวมตัวได้ ขาดการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม	ด้านการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ
		๒.การพัฒนารายได้ของท้องถิ่น	ปัจจัยภายนอก - ประชาชนไม่สนใจและการกระตุ้น ด้านอาชีพเสริม ในการสร้างรายได้ให้ กับครอบครัว	ด้านการดำเนินงาน ด้านทักษะ ด้านความคิด

๔.๒ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา คุณภาพชีวิตและสังคม	๑. การส่งเสริมการศึกษา ๒. การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมสาธารณสุข ๔. พัฒนากีฬาและนันทนาการ ๕. ส่งเสริมสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ๖. ส่งเสริมการเกษตรและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	๑. การจัดเก็บขยะมูลฝอยเป็น การเสี่ยงต่อการเกิดโรคหาก มีการจัดเก็บที่ไม่ดีประชาชน ยังไม่มีความรู้ในการคัดแยก ขยะเท่าที่ควร	ปัจจัยภายนอก ขยะมูลฝอยและอินทรีย์ปะปนกับ มูลฝอยทั่วไป ทำให้เกิดการหมัก หมมเป็นแก๊สเรือนกระจกเป็น แหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค	ด้านการดำเนินงาน ด้านกฎหมาย/ระเบียบ
		๒. การป่อกันและแก้ไขปัญห ยาเสพติด	ปัจจัยภายนอก - มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเด็กและเยาวชน - ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือใน การแจ้งเบาะแสของผู้ค้าและผู้เสพ	ด้านการดำเนินงาน
		๓. สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้ไม่สามารถ ดำเนินการได้ตามเป้าหมาย ที่วางไว้	ปัจจัยภายนอก - การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ปัจจัยภายใน - การสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วย - การทำงานในที่แออัด	ด้านการดำเนินงาน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์		
ยุทธศาสตร์ (๑)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (๒)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (๓)
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้าน การเมืองการปกครองและการ ทหาร	๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชน	๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ๒. การพัฒนาผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิก สภาท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น และ ลูกจ้าง
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	๑. สนับสนุนให้มีระบบ สาธารณูปโภค ๒. การก่อสร้างปรับปรุง แหล่ง น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ๓. การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซม ทางเท้า ถนน และสะพาน	๑. พัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า สะพาน คู ระบายน้ำ และ ท่อระบายน้ำ คลอบคลุม อย่างทั่วถึง ๒. การติดตั้งซ่อมแซมและขยายไฟฟ้า สาธารณะ ๓. พัฒนาก่อสร้างขยายประปา หมู่บ้าน ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคได้อย่างครอบคลุมทุกครัวเรือน
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้าน เสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน	๑. เกิดการเสริมสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนในชุมชน ๒. เกิดการเสริมสร้างการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. พัฒนาการป้องกันและรักษาความ สงบเรียบร้อย ๒. เพื่อพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัย

บทที่ ๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๔.๑ ขั้นตอนการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. การประเมินโอกาสและผลกระทบและระดับความเสี่ยง

ได้นำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) แผนดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จุดอ่อนและ/หรือ ข้อเสนอแนะจากรายงานผลการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น และการวิเคราะห์ความเสี่ยง และปัจจัยเสี่ยงจากการประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ร่วมพิจารณาในที่ประชุมโดยวิเคราะห์จาก ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ๔ ด้าน ได้ดังนี้

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)

๒. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)

๓. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)

๔. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)

ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ได้ดำเนินการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง จัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ เพื่อประกอบการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์		
ยุทธศาสตร์ (๑)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (๒)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (๓)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม	๑. การส่งเสริมการศึกษา ๒. การส่งเสริมส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมสาธารณสุข ๔. พัฒนากีฬาและนันทนาการ ๕. ส่งเสริมสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ๖. ส่งเสริมการเกษตรและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	๑. การพัฒนาคนส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา ๒. ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมสาธารณสุข ๔. พัฒนากีฬาและนันทนาการ ๕. ส่งเสริมสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ๖. ส่งเสริมการเกษตรและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการคลัง	๑. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการคลัง ๒. พื้นที่ตำบลบุโหลบโย มีการพัฒนาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ	๑. การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ ๒. การพัฒนารายได้ของท้องถิ่น ๓. การสนับสนุนและการพัฒนาการรวมกลุ่มของประชาชนด้วยวิธีสหกรณ์ ๔. ประชาชนมีศักยภาพ มีรายได้เพียงพอ สามารถพึ่งตนเองได้

• การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง ประจำปีต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย มีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสมเพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการ สามารถลด และควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหามาตรการหรือตัว ควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการ บริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงาน

การทบทวนการบริหารความเสี่ยง การทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหาร ความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

- ในการจัดการความเสี่ยง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย มีวิธีการบริหาร/จัดการเสี่ยง ๔ แนวคิดหลัก (๔T's) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิธีการบริหาร/จัดการความเสี่ยง	ศัพท์ที่นิยมใช้ทั่วไป (กรมบัญชีกลาง)	แนวคิด ๔T
๑. การยอมรับความเสี่ยง หมายถึง การตกลงกันที่จะยอมรับ เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการหรือป้องกัน แต่การเลือกบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ต้องมีการ ติดตาม ฝ้าระวังอย่างสม่ำเสมอ	Risk Acceptance (Accept) Take	Take
๒. การลด/การควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การปรับปรุงระบบการทำงาน หรือออกแบบวิธีการ ทำงาน ใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากความเสี่ยง ให้ อยู่ใน ระดับที่ยอมรับได้ เช่น การจัดอบรมพนักงาน การจัดทำ คู่มือการปฏิบัติงาน	Risk Reduction (Control)	Treat
๓. กระจายความเสี่ยง หรือโอนความเสี่ยง หมายถึง กระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้ หน่วยงานอื่นช่วย แบ่งความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกันภัยกับ บริษัทภายนอก หรือการจ้างบุคคลภายนอก ดำเนินการ แทน	Risk Sharing (Transfer)	Treat
๔. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การจัดการกับ ความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง มาก และไม่อาจยอมรับได้ จึงตัดสินใจยกเลิก โครงการ/กิจกรรมที่จะก่อให้เกิด ความเสี่ยงนั้นไป	Risk Ad voidance (Ad void)	Terminate

การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงาน และติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมี เป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้ง ติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหาร ความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงได้มีประสิทธิภาพดีก็ให้ ดำเนินการ ต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ ฝ่ายบริหาร ทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้กระบวนการสอบถามอาจกำหนดข้อมูลที่ต้อง ติดตาม หรืออาจทำ Check List การติดตาม พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตาม ผลได้ใน ๒ ลักษณะ คือ

๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตาม ตามรอบระยะเวลา ที่กำหนด เช่น ทุก ๓ เดือน ๖ เดือน ๙ เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น

๒) การติดตามผลในระหว่างการทำงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่ รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

ตารางระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)

ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact)	1	2	3	4	5
5	5	10	15	20	25
4	4	8	12	16	20
3	3	6	9	12	15
2	2	4	6	8	10
1	1	2	3	4	5
โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood)	1	2	3	4	5

ประเภทความเสี่ยง

Strategic Risk : S = ด้านกลยุทธ์

Operational Risk : O = ด้านการดำเนินงาน

Financial Risk : F = ด้านการเงิน

Compliance Risk : C = ด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบายแนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ มีดังนี้

๑. การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

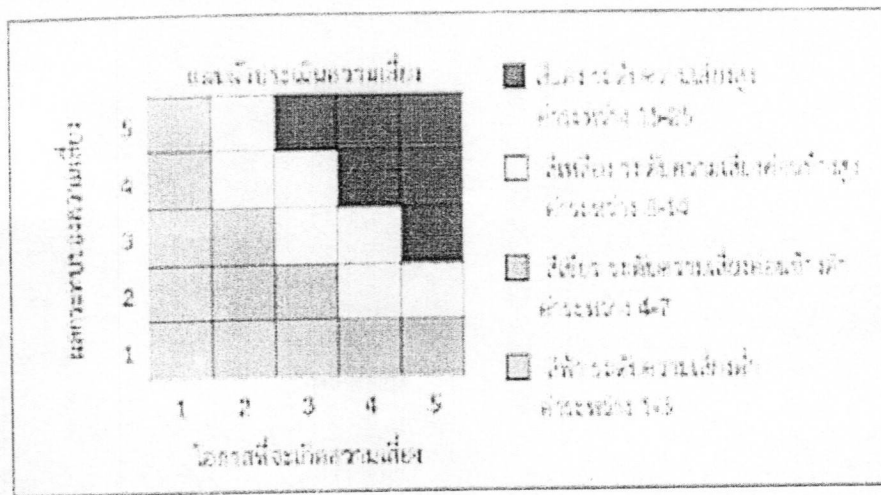
๒. การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอดการตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น

๓. การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัล แก่ผู้มีผลงานดี การประกาศเกียรติคุณ เป็นต้น

๔. การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้ เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

การจัดการความเสี่ยง

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง แต่อย่างไรก็ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงนั้น ต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบของความเสี่ยงทางเลือกหรือยุทธศาสตร์

การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสีย

เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่ จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุม ความเสี่ยงได้ อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

๑) พิจารณาโอกาส ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาส ความถี่ที่จะ เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสีย (Impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามี ระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด การวิเคราะห์ความเสี่ยง องค์การ บริหารส่วนตำบลบุฉะบุย ได้พิจารณาโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และ ระดับผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยแล้วนำผลที่ได้มาพิจารณา ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิด ความเสี่ยงและผลกระทบว่าจะ เกิดความเสี่ยงในระดับใด (ระดับความเสี่ยง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่จะเกิดความเสียหาย) ซึ่ง จัดแบ่งเป็น ๔ ระดับความเสี่ยง คือ ๑) ระดับความเสี่ยงต่ำ (Low) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑-๒ คะแนน หมายถึง ระดับความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง ๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง (Medium) คะแนนระดับ ความเสี่ยง ๓-๔ คะแนน หมายถึง ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันมิให้ความเสี่ยง เพิ่ม มากขึ้นไปอยู่ในระดับ ที่ไม่สามารถยอมรับ ๓) ระดับความเสี่ยงสูง (high) คะแนนระดับความเสี่ยงเท่ากับ ๑๐-๑๕ คะแนน หมายถึง ระดับความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ ยอมรับได้ ๔) ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๖-๒๕ คะแนน หมายถึง ระดับความ เสียหยาที่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ ๑. โอกาสที่จะเกิด (Likelihood : L) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงซึ่งจำแนกเป็น ๕ ระดับ คือ การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดปัจจัยเสี่ยงหรือสาเหตุของความเสี่ยง

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย	
		โอกาสเกิดเชิงคุณภาพ	โอกาสในการเกิดเชิงปริมาณ (ความถี่ที่เกิดขึ้น)
๕	สูงมาก	โอกาสในการเกิดเกือบทุกครั้ง	มากกว่า ๘๐% หรือมากกว่า ๑ ครั้ง/เดือน
๔	สูง	มีโอกาสดังกล่าวค่อนข้างสูงหรือบ่อยๆ	๖๑-๘๐% หรือ ๑-๖ เดือน/ ครั้ง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสดังกล่าวบางครั้ง	๔๑-๖๐% หรือ ๖-๑๒ เดือน/ ครั้ง
๒	ต่ำ	อาจมีโอกาสดังกล่าวแต่ไม่บ่อยนัก	๒๑-๔๐ % หรือ ๑ ปี / ครั้ง
๑	ต่ำมาก	มีโอกาสดังกล่าวในกรณีพิเศษ	น้อยกว่า ๒๐% หรือมากกว่า ๕ ปี/ครั้ง

๒. ผลกระทบ (Impact : I) หมายถึงขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง จำแนกเป็น ๕ ระดับ คือ

พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดจากความเสียหายหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสียหาย ที่คาดว่าจะได้รับหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง การจัดระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดจากความเสียหายเป็น ๕ ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก แทนด้วยตัวเลข ๕ ๔ ๓ ๒ ๑ ตามลำดับ ซึ่งการ กำหนดระดับของผลกระทบนั้น จะต้องพิจารณาถึงความเสียหาย หากความเสียหายนั้น เกิดขึ้นโดยอาจแบ่ง ผลกระทบออกเป็นผลกระทบด้านการเงิน/ทรัพย์สินการดำเนินงาน ชื่อเสียง/ภาพลักษณ์บุคลากร ฯลฯ เป็นต้นการวิเคราะห์ผลกระทบซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ

การวิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยเสี่ยงหรือสาเหตุของความเสี่ยง

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ส่งผลกระทบต่อประชาชน
๔	สูง	ส่งผลกระทบต่อองค์กรอื่นที่ปฏิบัติงานร่วมกัน
๓	ปานกลาง	ส่งผลกระทบต่อ อบต.
๒	ต่ำ	ส่งผลกระทบต่อ สำนัก/กอง
๑	ต่ำมาก	ส่งผลกระทบต่องานตนเอง

๓. ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึงสถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการ ประเมินโอกาสที่จะเกิดและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแบ่งเป็น ๕ ระดับ คือสูงมาก สูงปานกลาง ต่ำและต่ำมาก ในรูปแบบของ แผนภูมิความเสี่ยง (Risk profile)

๓.๓ ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ เป้าหมาย พันธกิจ ในภาพรวมขององค์กร ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ในแต่ละ ประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กร

๒) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ปัญหา การปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านนี้ อาทิ การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานโดยไม่มีผังการปฏิบัติงานที่ชัดเจน หรือไม่มี การมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุม ทาง การเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลกระทบการเงินที่เกิดจากปัจจัย ภายนอก อาทิ ข้อบังคับเกี่ยวกับรายงานทางการเงินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง สำนักงาน ตรวจเงิน แผ่นดิน สำนักงานงบประมาณ รวมทั้ง การจัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสม

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk) เป็นความเสี่ยง ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกฎหมาย ระเบียบ การปกป้องคุ้มครองผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสียการป้องกัน ข้อมูล รวมถึงประเด็นทางด้านกฎระเบียบอื่นๆ

๓.๔ การประเมินความเสี่ยง

ในการประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์เพื่อวัดระดับโอกาสหรือ ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยงและวัดระดับผลกระทบของความเสี่ยงนั้นๆ โดยนำเหตุการณ์ความเสี่ยง และปัจจัย เสี่ยงที่มีการค้นพบหรือระบุได้มาทำการวัดหรือประเมินระดับความรุนแรง กับความถี่หรือโอกาสที่จะเป็นไปได้ เพื่อระบุระดับความสำคัญของความเสี่ยง ซึ่งมีองค์ประกอบหลักในการพิจารณาอยู่ ๒ ประการคือโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดและผลกระทบ (Impact) ที่เกิดขึ้น โดยโอกาสที่จะเกิด คือความเป็นไปได้ที่จะเกิด เหตุการณ์นั้น ๆ ในช่วงเวลาหนึ่งและผลกระทบที่เกิดขึ้นคือความเสียหายที่เกิดขึ้น และมีผลกระทบต่อองค์กร หาก เกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ทั้งนี้ จะต้องมีการกำหนดระดับของโอกาสที่จะเกิด และระดับของผลกระทบที่ จะเกิด เพื่อให้สามารถกำหนดหรือจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงได้ พิจารณาโอกาสในการเกิดความเสี่ยง จากสถิติ การเกิดเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน หรือ การคาดการณ์ล่วงหน้าของโอกาสที่จะเกิดในอนาคต โดยจัดระดับของการ เกิดความเสี่ยงเป็น ๕ ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก แทนด้วยตัวเลข ๕ ๔ ๓ ๒ และ ๑ ตามลำดับ ใช้หลักเกณฑ์การ วิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ

๘. การจัดทำคู่มือและแผนในการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Plan and Manual) แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ (๑) คู่มือการบริหารความเสี่ยง ประกอบไปด้วยหลักการและแนวทาง ในการบริหารความเสี่ยง ในการบริหารความเสี่ยง ประเด็นความเสี่ยงหลัก ปัจจัยเสี่ยง สาเหตุหลักของความเสี่ยงเกณฑ์ ต่างๆ ที่ใช้ในการประเมินระดับของโอกาสในการเกิดความเสี่ยง และระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยง การจัด ทำแผนที่ ความเสี่ยง การทบทวนและสอบทานตัวชี้วัดความเสี่ยง และ (๒) แผนการบริหารความเสี่ยง ประกอบไป ด้วย มาตรการที่จะตอบสนองต่อความเสี่ยงในแต่ละปัจจัยเสี่ยง แผนในการดำเนินการตามมาตรการและแผนการ ติดตามควบคุมความเสี่ยง

๓.๒ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และ จัดลำดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ ยอมรับ ได้ ซึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย มีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ๖ ขั้นตอน หลัก ดังนี้

๑. ระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดีและผลเสียต่อการบรรลุ วัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

๒. ประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณา จากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัย เกณฑ์ มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

๓. จัดการความเสี่ยง เป็นการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และ ควบคุมความ เสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้ จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือ แผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. รายงานและติดตามผล เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหาร ความเสี่ยงที่ ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผน บริหารจัดการความเสี่ยง

๕. ประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้ มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผลมาตรการ หรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยง ที่ยังเหลืออยู่ หลังมีการจัดการ (Residual Risk) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยง อย่างต่อเนื่อง

๖. ทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหาร ความเสี่ยง ในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

บทที่ ๓ กระบวนการบริหารความเสี่ยง

๓.๑ ขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง

ในการพัฒนาและทบทวนกระบวนการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย จะนำหลักการของมาตรฐาน COSO ซึ่งมีการดำเนินงานที่สำคัญประกอบไปด้วย ๘ ขั้นตอน

๑. ทบทวนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย (Establishing the Context) เป็นการทบทวนทิศทาง และสภาพแวดล้อมภายในขององค์กร (Internal Environment) ภารกิจ และกิจกรรมภายใน ทบทวนนโยบาย (Policy) และเป้าหมาย (Objective) ในการบริหารความเสี่ยงของ องค์การ

๒. การระบุประเด็นความเสี่ยง (Risk Identification) เป็นการกำหนดประเด็นความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย โดยแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ ความเสี่ยงด้านนโยบาย (Strategic Risk) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) และความเสี่ยงด้านการกฎระเบียบ (Compliance Risk) พร้อมกำหนดเจ้าภาพในการบริหารความเสี่ยง (Risk Owner) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และระดับความเปี่ยงเบนที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของแต่ละประเด็นความเสี่ยง

๓. การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง (Risk Analysis) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่มี (Risk Factor) และการค้นหาสาเหตุของความเสียหาย (Risk Cause / Root Cause) ที่มีความสัมพันธ์กับแต่ละปัจจัยเสี่ยง รวมถึงการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบของความเสียหาย (Impact) พร้อมกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

๔. การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง (Risk Evaluation) เป็นการระบุระดับของโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) ในแต่ละสาเหตุความเสี่ยง (Risk Cause/ Root Cause) ทั้งระดับในปัจจุบัน และระดับที่ต้องการ

๕. การกำหนดมาตรการในการตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการกำหนดค่าระดับ ความรุนแรงของความเสี่ยง (Likelihood x Impact : LI) ที่จำเป็นต้องดำเนินการวางแผนในการตอบสนองความเสี่ยง โดยจะกำหนดมาตรการในการรองรับความเสี่ยง สำหรับปัจจัยเสี่ยงที่มีค่าระดับความรุนแรงของ ความเสี่ยงในระดับสูงมาก (Very High) และระดับสูง (High) ซึ่งจะประเมินทางเลือกที่เหมาะสมในการตอบสนอง ความเสี่ยง ได้แก่ การยอมรับความเสี่ยง (Take) การลดโอกาสในการเกิดและผลกระทบของแต่ละความเสี่ยง (Treat) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Terminate) และการถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer)

๖. การจัดทำแผนที่ความเสี่ยง (Risk Map) เป็นการเชื่อมโยงสาเหตุและปัจจัยความเสี่ยง เข้ากับยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ขององค์กร

๗. การทบทวนและสอบทานตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator : KRI) เป็นการกำหนดดัชนีชี้วัดของความเสี่ยงหลัก เพื่อเป็นปัจจัยในการพิจารณาทิศทางของความเสี่ยงว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น หรือลดลง และเป็นสัญญาณเตือนให้องค์กรสามารถรับรู้ และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทัน ต่อเหตุการณ์รวมทั้งช่วยสนับสนุนกิจกรรมควบคุมภายใน

๑. วัฒนธรรมองค์กร โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมายการดำเนินงาน และ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๒. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง มีคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย ในการ กำกับการบริหารความเสี่ยง และมีการแต่งตั้งคณะทำงานการบริหารความเสี่ยงองค์การบริหาร ส่วนตำบลบุโละ บุโย ทำหน้าที่วิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยผู้บริหารระดับสำนัก/กลุ่มงาน ติดตามประเมินผล อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

๓. กระบวนการบริหารความเสี่ยง มีองค์ประกอบตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ค้นหา และระบุ ความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง การจัดลำดับความเสี่ยง การประเมินการควบคุมที่มีอยู่ การจัดการความเสี่ยง การติดตามประเมินผลและจัดทำรายงานตามแผนดังกล่าว

๔. ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ โครงสร้างและระบบบริหารความเสี่ยง วิธีการดำเนินงาน/เครื่องมือที่ใช้ใน การระบุความเสี่ยง รวมถึงข้อมูลและการสื่อสารภายในองค์กร

๒. ความเข้าใจความหมายความเสี่ยงตรงกัน การใช้คำนิยามเกี่ยวกับความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงแบบเดียวกัน จะทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย กระบวนการเพื่อใช้ในการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยง และ กำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม ทำให้ผู้บริหารและหน้าที่ทุกระดับมีจุดหมายร่วมกันในการบริหาร ความเสี่ยง

๓. กระบวนการการบริหารความเสี่ยง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง องค์กรทั่วไป จะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้นั้น จะต้องนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติอย่างทั่วถึงทั้งองค์กรและต้องกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๔. การบริหารการเปลี่ยนแปลง ต้องมีการชี้แจง การนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติ องค์กรต้องมีการปรับวัฒนธรรมการบริหาร ความเสี่ยงขององค์กรให้เข้ากับทุกระดับขององค์กร และต้องให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนได้ทราบถึง การเปลี่ยนแปลงของผลที่องค์กร และแต่ละบุคคลจะได้รับจากการเปลี่ยนแปลง

๕. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง และวิธีปฏิบัติ มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการสื่อสารจะเน้นให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์ องค์กร การชี้แจง ทำความเข้าใจต่อพนักงานทุกคนถึงความรู้รับผิดชอบของแต่ละบุคคลต่อกระบวนการบริหาร ความเสี่ยง จะช่วยให้เกิดการยอมรับในกระบวนการและนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาการบริหารความเสี่ยง

๖. การวัดผลการบริหารความเสี่ยง การวัดความเสี่ยงในรูปแบบผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดขึ้น จะทำให้ผู้บริหารสามารถ ประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและดำเนินการให้กระบวนการทั้งหมดเกิดความสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และเป็นการลดความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

๗. การให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร ควรต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เข้าใจรอบ การบริหารความเสี่ยง และความรู้รับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการจัดการ ความเสี่ยง เพื่อบรรลุความสำเร็จ ขององค์กร การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง

๘. การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง

ขั้นตอนสุดท้ายของปัจจัยสำคัญความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง คือการกำหนดวิธีที่เหมาะสมในการติดตามการบริหารความเสี่ยง การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- การรายงาน และสอบทานขั้นตอนติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง
- ความชัดเจนและสม่ำเสมอของการมีส่วนร่วม และความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูง
- บทบาทของผู้นำในการสนับสนุน และติดตามการบริหารความเสี่ยง
- การประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

๒.๗ กรอบการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุโหละบุโย ดำเนินการเรื่องการบริหารความเสี่ยง โดยยึดกรอบการบริหาร ความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. จัดให้มีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร
๒. ดำเนินการตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง และการปฏิบัติตามมาตรการลด และควบคุมความเสี่ยง
๓. รายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญเสนอต่อ ผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณา

เจ้าหน้าที่ กอง/ฝ่าย

๑. สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงตาม คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย ที่ ๔๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย	ประธานกรรมการ
๒. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๗. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการ/เลขานุการ

มีหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๕ ดังนี้

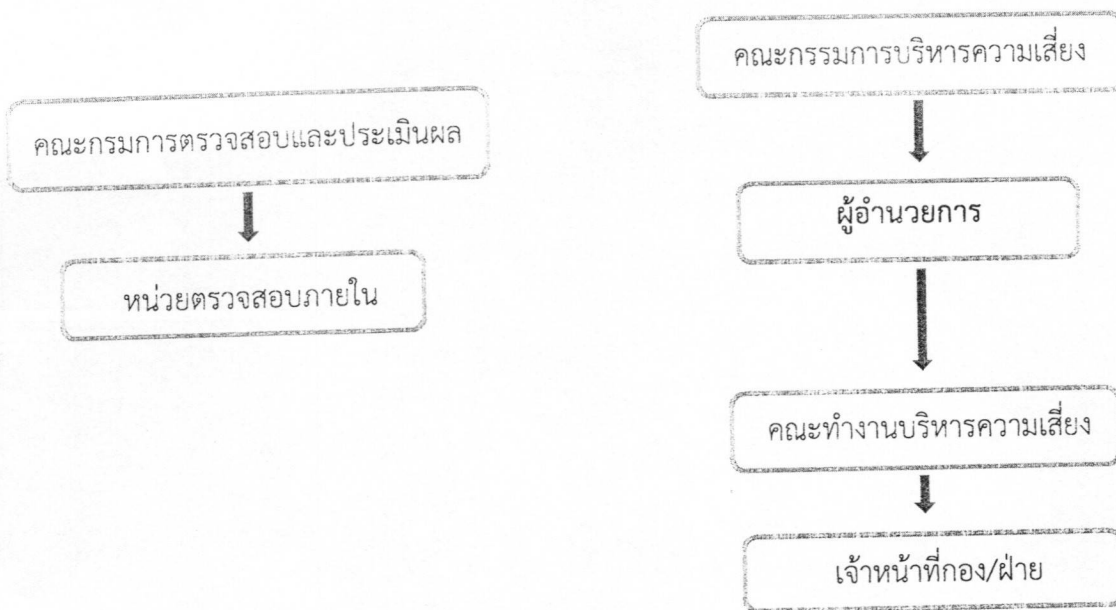
- (๑) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๓) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๔) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒.๖ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการบริหารความเสี่ยง

ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติตามกรอบบริหารความเสี่ยงขององค์กรประสบความสำเร็จ มี ๘ ประการ

๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร จะประสบความสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับเจตนา ทัศนคติ การสนับสนุน การมีส่วนร่วม และความเป็นผู้นำของผู้บริหารระดับสูงในองค์กร ผู้บริหาร ระดับสูงต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนให้ทุกคนในองค์กรเข้าใจความสำคัญในคุณค่าของการบริหารความเสี่ยงต่อองค์กร มิฉะนั้นแล้วการบริหารความเสี่ยงไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

หน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้าง

โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย การกำกับดูแล การตัดสินใจ การจัดทำผลการดำเนินการ การติดตามประเมินผล และการสอบทาน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. ส่งเสริมให้มีการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย
๒. ให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะต่อระบบและแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

คณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเพื่อเพิ่ม มูลค่า

ให้กับองค์กร

๒. รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓. กำกับดูแลการพัฒนาและการปฏิบัติตามกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

ผู้บริหารท้องถิ่น

๑. แต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. ส่งเสริมและติดตามให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
๓. พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๔. พิจารณาผลการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

หน่วยตรวจสอบภายใน

๑. สอบทานกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. นำเสนอผลการบริหารความเสี่ยงให้คณะอนุกรรมการตรวจสอบและประเมินรับทราบให้

๒.๕ โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย

๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย ทำหน้าที่ในการกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการบริหารความเสี่ยง

๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และกำกับดูแลให้มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

๓. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑.) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย

๒.) นำเสนอแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

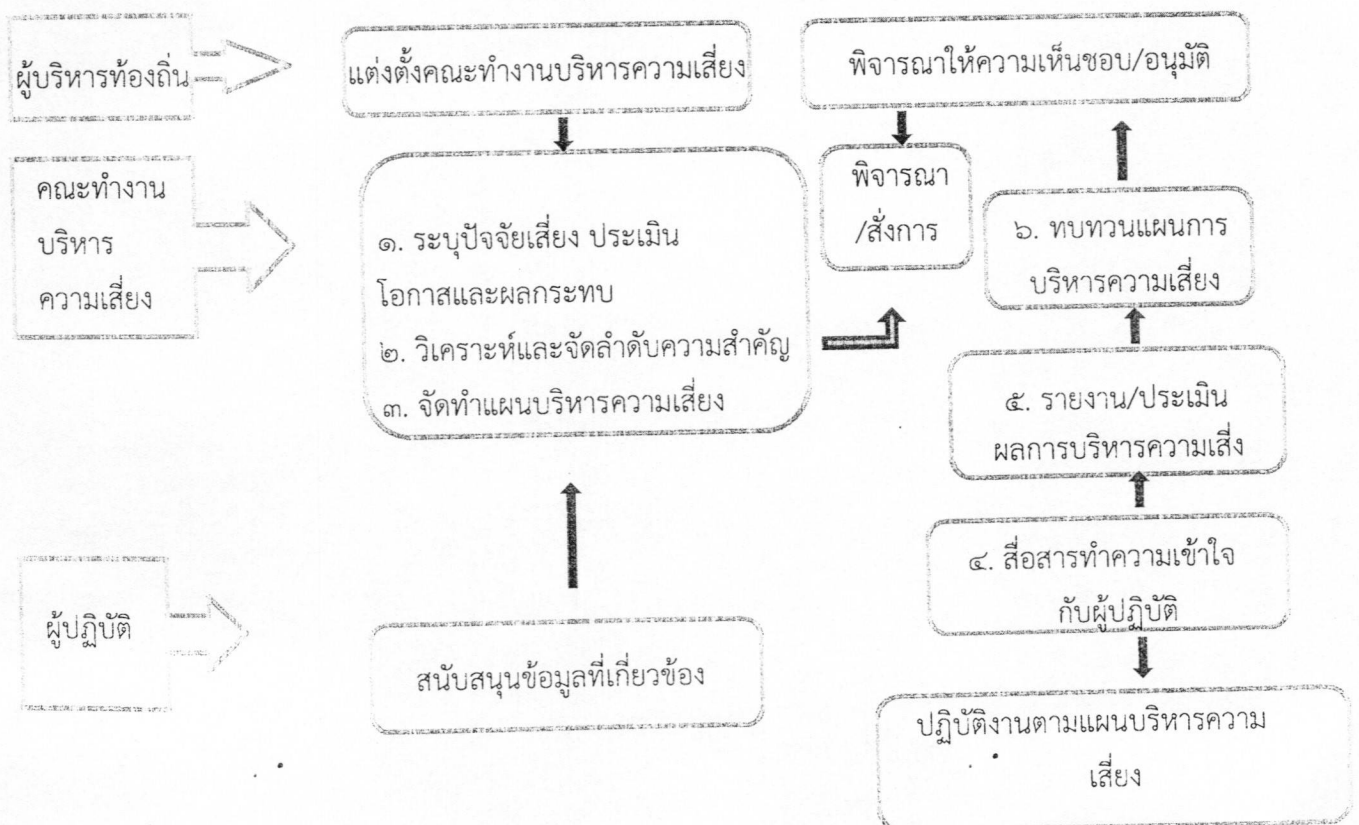
๓.) ประสานและกำกับการดำเนินงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผน การบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย

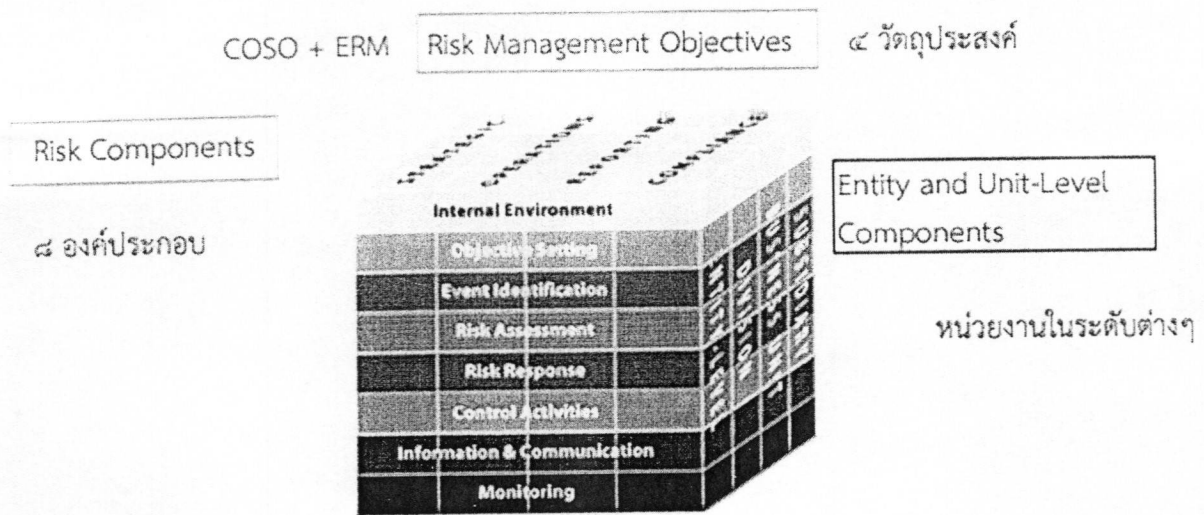
๔.) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๔. หัวหน้าสำนักปลัด/ผู้อำนวยการกอง ทำหน้าที่ศึกษา ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ให้ความรู้กับบุคลากรในหน่วยงานและจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานรวมทั้งติดตามประเมินผล อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

๕. บุคลากรในหน่วยงาน ทำหน้าที่ทำความเข้าใจและดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยง

กลไกการบริหารความเสี่ยง

รูปภาพ ๑ องค์ประกอบในการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO ERM Integrated Framework

กรอบหลักการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) ดังกล่าว มีองค์ประกอบหลัก จำนวน ๘ องค์ประกอบ เพื่อเป็นกรอบการบริหาร ความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ดังนี้

- ๑) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) ได้แก่ วัฒนธรรมขององค์กร นโยบายในการบริหารความเสี่ยง และมุมมองของผู้บริหาร เป็นต้น
- ๒) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) เป็นกระบวนการการกำหนดวัตถุประสงค์ ในการบริหารความเสี่ยงขององค์กร โดยส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ขององค์กร
- ๓) การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification) เป็นการระบุปัจจัยความเสี่ยงที่อาจจะ เกิดขึ้นทั้งจากภายนอก และภายในองค์กร โดยพิจารณาถึงสาเหตุของความเสี่ยงนั้นๆ
- ๔) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เป็นการวิเคราะห์ พิจารณาจากโอกาส ในการเกิดขึ้นของความเสี่ยง และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยง
- ๕) การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการกำหนดมาตรการที่จะรองรับและตอบสนองต่อความเสี่ยง ได้แก่ การลดโอกาสในการเกิดความเสี่ยง การถ่ายโอนความเสี่ยงการลดผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยง และการยอมรับความเสี่ยง เป็นต้น
- ๖) กิจกรรมควบคุม (Control Activities) เป็นการกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเพื่อให้ มั่นใจว่า จะมีการดำเนินการตามมาตรการตอบสนองความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้
- ๗) สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) ได้แก่การเก็บรวบรวม การบันทึกข้อมูล รูปแบบของเอกสาร วิธีในการสื่อสาร เพื่อให้บุคลากรต่างๆ ได้รับรู้ถึงข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการบริหารความเสี่ยง
- ๘) การติดตามผล (Monitoring) เป็นการติดตามผลในการบริหารความเสี่ยงว่าเมื่อดำเนินการ บริหารความเสี่ยงตามมาตรฐานการกำหนดแล้วได้ผลอย่างไรมีความเสี่ยงตกค้างหลงเหลืออยู่หรือไม่

“การควบคุมภายใน” หมายความว่า กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ฝ่ายบริหารและบุคลากรของหน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐจะบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงานและด้านการปฏิบัติ ตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับ หน่วยงานของรัฐต้องให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ของการควบคุม ภายในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน (Operations Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน รวมถึงการบรรลุเป้าหมายด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การดูแลรักษาทรัพย์สิน การป้องกันหรือลดความผิดพลาดของ หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนความเสียหาย การรั่วไหล การสิ้นเปลือง หรือการทุจริต ในหน่วยงานของรัฐ

๒. วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการ รายงานทางการเงินและไม่ใช้ทางการเงินที่ใช้ภายในและภายนอกหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการรายงานที่เชื่อถือได้ ทันเวลา โปร่งใส หรือข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

๓. วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ (Compliance Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

๒.๔ แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโโย ได้แต่งตั้งแต่งตั้งคณะทำงานผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการ ความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโโย และดำเนินการโดยมีขั้นตอนการดำเนินการ หลักเกณฑ์ในการ วิเคราะห์ ประเมินและจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission) มาตรฐานที่จะนำมาใช้ในการ กำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยง เป็นกรอบแนวคิดใน การบริหารความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) มีแนวทางในการแจกแจง ปัญหา และความเสี่ยงออกเป็นองค์ประกอบย่อยๆ รวมถึง มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน

ระดับที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งการสร้างกรอบแนวทางในการดำเนินงานให้แก่บุคลากรในองค์กรเพื่อให้สามารถบริหารจัดการกรอบแนวทางในการดำเนินงานให้แก่บุคลากรในองค์กรเพื่อให้สามารถบริหารจัดการ ความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) หมายถึง การบริหารความเสี่ยง โดยประสานโครงสร้างองค์กร กระบวนการ/กิจกรรม ตามภารกิจ และวัฒนธรรมองค์กรเข้าด้วยกัน โดยมีลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

๑. การผสมผสานและเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร โดยการบริหารความเสี่ยงควรสอดคล้องกับภารกิจและพันธกิจ แผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ วัตถุประสงค์การตัดสินใจ และสามารถนำไปใช้กับองค์ประกอบอื่นๆ ในการบริหารองค์กร

๒. การพิจารณาความเสี่ยงทั้งหมด โดยครอบคลุมความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ทั้งระดับ โครงการ ระดับหน่วยงานย่อย และระดับองค์กร ในปัจจัยเสี่ยงด้านต่างๆ ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับกลยุทธ์การดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้อาจทำให้เกิด ความเสียหาย ความไม่แน่นอน และโอกาส รวมถึงการมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓. การมีความคิดแบบมองไปข้างหน้า โดยบ่งชี้ความเสี่ยงอะไรที่อาจจะเกิดขึ้นบ้าง และหากเกิดขึ้นจริงจะมีผลกระทบอย่างไรต่อวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรได้มีการเตรียมการบริหารความเสี่ยง

๔. การได้รับการสนับสนุนและมีส่วนร่วมโดยทุกคนในองค์กรตั้งแต่ระดับคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับสูงและบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยง พื้นฐานของการบริหารความเสี่ยงที่ดี ขององค์กร ควรมียุทธศาสตร์ของการบริหารความเสี่ยงครบถ้วน โดยจะเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และควรถูกปลูกฝังรวมกับกิจกรรมปกติขององค์กรเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ที่กำหนด และบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรต้องการได้

๒.๓ การควบคุมภายใน (Internal Control) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๖๒ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐต้องรักษา วินัยการเงินการคลังเพื่อให้ฐานะการเงินการคลังมีเสถียรภาพมั่นคงและยั่งยืน โดยกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงิน การคลังต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกรอบการดำเนินการคลัง งบประมาณ วินัยรายได้ รายจ่าย ทั้งเงิน งบประมาณและเงินนอกงบประมาณ การรับทรัพย์สิน เงินคงคลังและหนี้สาธารณะ ดังนั้น จึงได้กำหนด พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการ ความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งการควบคุมภายในถือเป็นปัจจัย สำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานตามภารกิจมีประสิทธิภาพ ประหยัดและช่วยป้องกัน หรือลด ความเสี่ยงจากการผิดพลาด ความเสียหาย ความสิ้นเปลือง ความสูญเปล่าของการใช้ทรัพย์สิน หรือการกระทำ อัน เป็นการทุจริตกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้กำหนด “มาตรฐานการควบคุมภายในสำหรับ หน่วยงานของ รัฐ” (Internal Control Standard for Government Agency) ตามมาตรฐานสากลของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission : COSO ๒ ๐ ๑ ๓ ซึ่งได้มีการปรับให้เหมาะสม กับบริบทของระบบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำหนด ประเมินและปรับปรุงระบบการควบคุมภายในของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานและการบริหารงาน ของหน่วยงานของรัฐบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

บทที่ ๒ แนวทางการบริหารความเสี่ยง

๒.๑ นโยบายการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย ได้กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนในองค์กรได้ถือปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้ง องค์กร และเกิดเป็นวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร อันจะส่งผลให้การบริหารความเสี่ยงถูก ปฏิบัติอยู่ใน องค์กรอย่างยั่งยืน โดยนโยบายการบริหารความเสี่ยงจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อย่างต่อเนื่องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบตามแนวทาง COSO : ERM (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission : Enterprise Risk Management) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงแบบทั้งองค์กร

๒. ให้กระบวนการบริหารความเสี่ยง มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. ให้มีการติดตามปัจจัยที่เป็นเหตุแห่งความเสี่ยง ทบทวน รวมทั้งจัดทำรายงาน ผลการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

๔. ให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการที่ดีมาใช้ในการบริหารความเสี่ยง

๕. ให้มีการเผยแพร่ความรู้สร้างความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ให้ตระหนักถึงความรู้รับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง เป็นวัฒนธรรมขององค์กร ความสัมพันธ์ของการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน วัตถุประสงค์หลักของการบริหารจัดการองค์กรที่ดีคือ การติดตาม กำกับ ควบคุม และดูแล ให้มีการจัดกระบวนการเพื่อใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ ตรงเป้าหมายคุ้มค่าและประหยัด เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดย ๓ หลักการที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

๑. การบริหารความเสี่ยง

๒. การควบคุมภายใน

๓. การตรวจสอบภายใน

๒.๒ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบาย โครงสร้าง และกระบวนการเพื่อให้คณะกรรมการผู้บริหารและบุคลากรขององค์กร นำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์ ปฏิบัติงานบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะสัมฤทธิ์ผลได้ องค์กรจะต้อง สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผล กระทบต่อองค์กร และกำหนดวิธีจัดการที่เหมาะสมให้ความเสี่ยง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความ เชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าผลการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆ จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงนั้นเป็นไปเพื่อให้ ผลการดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้รวมถึงเพื่อให้เกิดการรับรู้ตระหนัก และเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กร กำหนดวิธีจัดการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงให้อยู่ใน

ระดับของความเสีย หมายถึง สถานะของความเสียที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของ แต่ละปัจจัยเสี่ยง แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ คือความเสี่ยงสูงมาก ความเสี่ยงสูง ความเสี่ยงปานกลาง ความเสี่ยงน้อย และ ความเสี่ยงน้อยมาก

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบายโครงสร้าง และ กระบวนการเพื่อให้คณะกรรมการผู้บริหาร และบุคลากรนำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์และปฏิบัติงาน ทั้งทั้ง องค์การโดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะสัมฤทธิ์ผลได้องค์การจะต้องสามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบต่อองค์การ และกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมให้ความเสียอยู่ในระดับที่ยอมรับ ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าผลการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆ จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ กำหนดไว้ COSO(The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) หมายถึง กรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์การ (Enterprise Risk Management : ERM) มี แนวทางในการແจกแจงปัญหา และความเสียออกเป็นองค์ประกอบย่อยๆ รวมถึงมีการกำหนดบทบาทและ หน้าที่ ความรู้รับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงโดยองค์รวม (Enterprise Risk Management : ERM) หมายถึง การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมต่างๆ ขององค์การ รวมถึงกระบวนการใน การปฏิบัติงานด้านต่างๆ โดยต้องพยายามที่จะลดสาเหตุของความเสียในแต่ละโอกาสที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้ องค์การเกิดความเสียหาย โดยการทำให้ระดับความเสียและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ทั้งในปัจจุบันและ อนาคตให้อยู่ในระดับ ที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้ อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการ บรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์การเป็นสำคัญ การจัดการความเสีย หมายถึง แนวทางในการลดโอกาสที่จะเกิด เหตุการณ์หรือความเสีย หรือลดผลกระทบความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสียให้อยู่ในระดับที่องค์การยอมรับ ได้ (Risk Tolerance) การติดตามประเมินผล หมายถึง ระบบบริหารความเสี่ยงที่สมบูรณ์ หน่วยงานจะต้องมีการ ติดตามผลระหว่างดำเนินการตามแผน และทำการสอบทานว่าแผนจัดการความเสียมีประสิทธิภาพดีให้คง ดำเนินการต่อไป เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการบริหารความเสี่ยงที่กำหนดไว้มีความเพียงพอเหมาะสม มีการปฏิบัติ ตามจริง ข้อบกพร่องที่พบได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมและทันเวลา นอกจากนี้ควรกำหนดให้มี การประเมิน ความเสียซ้ำอีกอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อดูว่าความเสียใดอยู่ในระดับที่ยอมรับได้แล้วหรือมีความเสียใหม่เพิ่ม ขึ้นมาอีก หรือไม่

ความเสียจากปัจจัยภายใน หมายถึง ความเสียที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์การ ความเสียที่ องค์การต้องพยายามลดให้น้อยลงหรือหมดไป ได้แก่ ความเสียในด้านนโยบายความเสียใน ด้านการดำเนินงาน ความเสียด้านทรัพยากรบุคคล ความเสียในด้านการเงิน และความเสียในด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เป็นต้น

ความเสียจากปัจจัยภายนอก หมายถึง ความเสียที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ เป็นสิ่งที่อยู่ นอกเหนือความรู้รับผิดชอบขององค์การ ซึ่งต้องพยายามหามาตรการที่จะลดผลกระทบในทางลบให้ ได้มากที่สุด ได้แก่ ความเสียด้านภาวะเศรษฐกิจ ความเสียด้านการเมือง การปกครอง ความเสียด้าน การแข่งขัน ความเสีย ด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความเสียด้านสังคมและพฤติกรรมผู้บริโภค ความเสียด้านกฎหมายและ ความเสียด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ เป็นต้น

- ๔) เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
- ๕) ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
- ๖) การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๑.๔ ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

- ๑) เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยง เป็นการดำเนินการซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร
- ๒) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญ ซึ่งจะทำให้พนักงานภายในองค์กร เข้าใจเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อองค์กร ได้อย่างครบถ้วน
- ๓) เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานเนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่า ความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลารวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงาน และการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์การติดตามควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร
- ๔) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบ การตัดสินใจในการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหาร มีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กรและระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน
- ๕) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง

๑.๕ ความหมายและคำจำกัดความการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Uncertainty) หมายถึง ความไม่แน่นอน ที่อาจส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์/ เป้าหมาย โดยผลกระทบดังกล่าวทำให้การดำเนินงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย หรือความคาดหวัง โดยอาจ วัดระดับความรุนแรงของความเสี่ยงได้จากผลกระทบ (Consequences) ของเหตุการณ์ และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood)

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง สาเหตุของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการดำเนินงานหลักที่กำหนดไว้ ทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยงและการวิเคราะห์ เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าประสงค์ขององค์กรโดยการประเมินจาก

- ๑) โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง
- ๒) ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดของความรุนแรง ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หากเกิด เหตุการณ์ความเสี่ยง

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มี การบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับ หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงาน ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย จึงแต่งตั้งคณะทำงานผู้รับผิดชอบ การบริหารจัดการ ความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย เพื่อเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพของ การดำเนินงาน การ บรรลุเป้าหมายด้านการดำเนินงาน การเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การดูแลรักษา ทรัพย์สิน การป้องกันลด ความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล การสิ้นเปลือง การทุจริตของหน่วยงาน การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ ของหน่วยงาน รวมถึงเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย การบริหารความ เสี่ยงจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยป้องกัน รักษา และส่งเสริมให้องค์กร สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายขององค์กร นอกจากนี้การบริหารความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบสำคัญ ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วย ความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและ ระยะยาว องค์การบริหารส่วนตำบล บุโละบุโย จึงให้ความสำคัญต่อการบริหารความเสี่ยง โดยมีการกำหนด นโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหาร ความเสี่ยงให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ และหนังสือ กระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ตลอดจนกรอบโครงสร้างการบริหารความ เสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ (Enterprise Risk Management-Integrated Framework) ของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) ตามหลักเกณฑ์ (COSOERM)

๑.๒ วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

- ๑) เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๓) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกระดับขององค์การบริหารส่วนตำบลบุโละ บุโย ได้แก่ สำนักปลัด กองคลัง กองช่างและกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย สามารถดำเนินการได้ตาม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่กำหนด ใน แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๕) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย

๑.๓ เป้าหมาย

- ๑) ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อ นำไปใช้ ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๒) ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- ๓) สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ

คำนำ

แผนการบริหารความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย จัดทำตามพระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มี การตรวจสอบ ภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและ หลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด” และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ แผน บริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือบริหารองค์กรที่มีความสำคัญ และนำมาใช้ อย่างแพร่หลายในการบริหาร จัดการสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนและส่งผลการดำเนินงานขององค์กร และเป็นแนวทางในการดำเนินงาน จัดการความเสี่ยงเพื่อให้ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานของ องค์กรลดลงจนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ยังถือเป็นโอกาสในการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร ด้วยการพัฒนากระบวนการทำงานให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

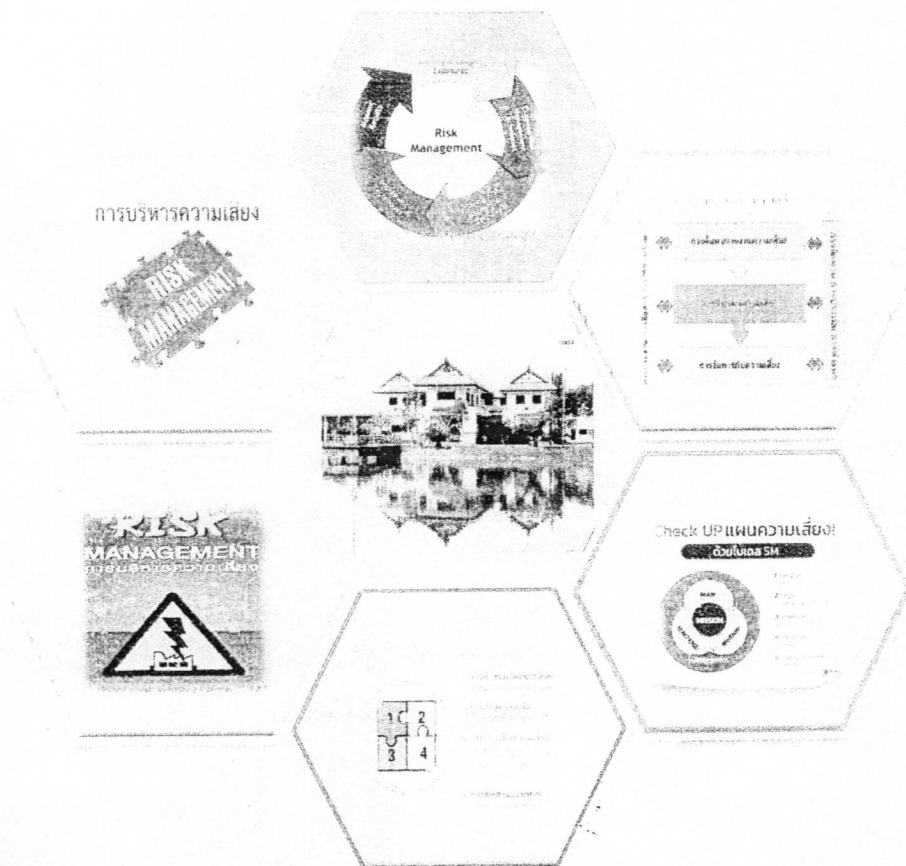
องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว จึง จัดให้มีการจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อเป็นกรอบขั้นตอนของการดำเนินงานที่ได้มาตรฐานและ เป็นไป ตามหลักวิชาการ กรอบการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) ที่เหมาะสม รวมทั้งกำหนดแนวทางบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับกรอบ หลักเกณฑ์ด้านการ บริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน ของกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง อันจะช่วย เสริมสร้างศักยภาพในการ จัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในพื้นที่และบริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย ให้เป็นประโยชน์สูงสุด

คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบล บุโละบุโย ได้จัดทำแผนบริหาร จัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติการทุกกอง/ฝ่าย มี ความเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงสามารถดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการ บริหาร ความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผน ซึ่งเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย อยู่ในระดับที่ สามารถ ยอมรับได้รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานขององค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโยต่อไป

คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย
ตุลาคม ๒๕๖๔

รายงานผลแผนการจัดการความเสี่ยง
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย
อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี